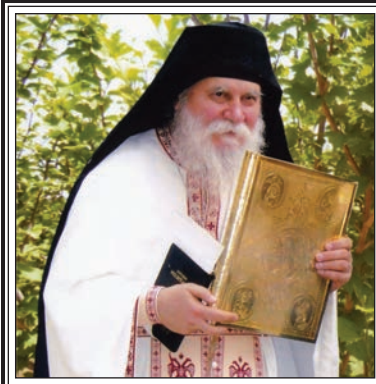

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: ΕΥΡΩ 50,00. ΚΥΠΡΟΥ: ΕΥΡΩ 90,00. ΕΥΡΩΠΗΣ: ΕΥΡΩ 90,00. ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΧΩΡΩΝ: ΕΥΡΩ 100,00. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ: ΕΥΡΩ 1,20

«Ἐσταυρώθης δι' ἐμέ, ἵνα ἐμοὶ πηγᾶσης τὴν ἄφρῃσιν»*

Ἡ μεγάλη συμφιλίωσις

Μ. Παρασκευή, ἡ ἱερωτέρα ἡμέρα, ἡ ἀνάστασις τοῦ ἀνθρώπου, ἡ ἀπαλλαγὴ ἐκ τοῦ Διαβόλου, ἡ σωτηρία τοῦ ἀνθρώπινου Γένους.

Κατ' εἰκόνα πλασθεὶς ὁ ἄνθρωπος ἐτοποθετήθη εἰς τὸν Παράδεισον τῆς τρυφῆς, διὰ τὸ εἶναι καὶ αἰώνως εὐτυχῆς. Ἀπατήθη ὁμοῦς ὑπὸ τοῦ Διαβόλου ἐξεβλήθη τοῦ Παρα-

Τοῦ Ἀρχ/του π. Μάρκου Μανώλη †

δείσου. Ἡμαυρώθη τὸ κατ' εἰκόνα καὶ διὰ παντός ἦτο δούλος εἰς τὸν διάβολον.

ἐκ τῆς δουλείας καὶ τὸν ἕκαμε ἐλεύθερον. Διὰ τοῦ τιμίου αἵματος ἀνέπλασε τὸν ἄνθρωπον καὶ τὸν ἕκαμε ὅπως «ἦτο πρὸ τῆς παρακοῆς «καὶνὸν ἄνθρωπον», κατὰ Θεὸν κτισθέντα δικαιοσύνη καὶ θεοίητι.

Ὁ Θεὸς Λόγος ὅμως ἐξ ἀγάπης πρὸς τὸν ἄνθρωπον, τὸν παραβάτην, ἐσαρκώθη καὶ διὰ τοῦ σταυρικοῦ τοῦ θανάτου κατήργησε τὸν διάβολον, ἀπάλλαξε τὸν ἄνθρωπον

Ἡ σημερινὴ ἡμέρα εἶναι ἡμέρα ἀναπέλασεως, ἀνακαινίσεως καὶ σωτηρίας. Καὶ ἡ ἀνάστασις αὐτῆ διὰ τοῦ μυστηρίου τῆς Θεῆς Εὐχαριστίας συνεχίζεται καὶ σήμερον με-

χρι τῆς συντελείας τῶν αἰώνων. Διὰ τῆς ἀναιμάκτου συνειδήσεως τῆς ἐν Γολγοθᾷ θυσίας αὐτοῦ εἰς τὴν Θεῆν Εὐχαριστίαν κοινωνοῦμεν τοῦ ἁγίου αὐτοῦ Σώματος καὶ Αἵματος, ποῦ μὲς καθαρῶς ἀπὸ πάσης ἀμαρτίας. «Ὅταν προσήλθῃ τῷ φρικτῷ Ποτηρίῳ, ὡς ἅπ' αὐτῆς πῖνων τῆς πλευρᾶς, οὕτω προσήλθῃ» ἱερὸς Χρυσόστομος.

«Ἐσταυρώθης δι' ἐμέ, ἵνα ἐμοὶ πηγᾶσης τὴν ἄφρῃσιν».

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕἰΣ ΤΗΝ 7ῃν ΣΕΛ.

Ἡ Ζωὴ δὲν εἶναι Χρόνος καὶ χρονικά διαστήματα, «οὐδὲ ἀριθμῶ ἐτῶν μεμέτρηται» ἀλλὰ «Φῶς», «τὸ Φῶς τὸ Ἀληθινόν, ὃ φωτίζει πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον».

«Ἡ ΖΩΗ ΗΝ ΤΟ ΦΩΣ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ»

«Οἱ σκέψεις καὶ ἡ καρδιά τῶν Πανελλήνων στοὺς ἀπαχθέντες ἀξιωματικούς»

Τοῦ Σεβ. Πειραιῶς Σεραφεῖμ

Ὅπως ἔχουμε ἐπισημειώσει παλαιότερα ἡ Τουρκία τοῦ Προέδρου Ἐρντογάν φαινομενικά καὶ γιὰ προφανεῖς λόγους οικονομικῆς στήριξης καὶ ἐπειδὴ ἡ Εὐρώπη εἶναι μέγιστος ἐπενδυτὴς τῆς Τουρκίας καὶ ταυτόχρονα ἀρίστος καταναλωτὴς τουρκικῶν προϊόντων, συντηρεῖ τὴν δὴθεν Εὐρωπαϊκῆ τῆς προοπτικῆς, ἐνὸς σταθερὰ ἀρνείται τὴν ἀποδοχὴ τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ κεκτημένου. Μπορεῖ μὲν κατὰ καιροὺς νὰ γίνονται σχετικὲς δηλώσεις, ποῦ συντηροῦν τὸ κλίμα χρηματοδοτήσεως τῆς Τουρκικῆς οὐκονομίας ἀπὸ τὸ Εὐρωπαϊκὸ Ταμεῖο μὲ τὸ δικαιολογητικὸ τῆς προσαρμογῆς καὶ τῆς περιθάλψεως τῶν προσφύγων, ἀλλὰ τὸ οὐσιώδες περίγραμμά τῆς Τουρκίας τοῦ Ἐρντογάν καθορίζεται ἀπὸ τὴν γνωστὴ ἰδεολογία τοῦ νεοθωμανισμοῦ, τοῦ ὁποῦ θεωρητικῶς ὑπῆρξε ὁ ἀποπεμφθεὶς Πρωθυπουργὸς Καθ. Νταβούτογλου.

Μέσα στὸ κλίμα αὐτὸ τῆς παραπλάνησης, καὶ τοῦ τακτικισμοῦ, ὁ Ἐρντογάν τὸ 2004 εἶχε χαρακτηρίσει τὴν Εὐρωπαϊκὴ πορεία τῆς χώρας τοῦ «ὡς προτεραιότητα καὶ ἕνα κίνητό γιὰ τὴν διευθέτη- ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕἰΣ ΤΗΝ 5ῃν ΣΕΛ.

Ψήφισμα Ἐταιρείας Ὁρθοδόξων Σπουδῶν διὰ τὰ Θρησκευτικὰ

Παραδέτομεν ἀκολούθως τὸ ψήφισμα, ποῦ μᾶς ἀπέστειλεν ὁ πρωτοπρεσβύτερος π. Θεόδωρος Ζήσης:

Ἄρ. Πρωτ. 277

Ἐν Θεσσαλονικῆ τῆ 29ῃ Μαρτίου 2018

Ψήφισμα Γενικῆς Συνελεύσεως, 28.03.2018

Ἡ «Ἐταιρεία Ὁρθοδόξων Σπουδῶν», ὡς ὀρθόδοξο χριστιανικὸ σωματεῖο, πρωταγωνιστεῖ τῆς τελευταίας δεκαετίας στοὺς ἀγώνες ὑπὲρ τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως βάσει τοῦ Καταστατικοῦ τῆς, τὸ ὁποῖο στὸ ἀρθρο 2 μὲ τίτλο «Σκοποὶ καὶ στόχοι», διαλαμβάνει τὰ ἑξῆς:

«Ἡ Ἐταιρεία ἔχει ὡς σκοπὸ τὴ μελέτη καὶ σπουδὴ τοῦ Ὁρθοδόξου Πολιτισμοῦ σὲ ὅλες τοὺς ἐκφάνσεις, τὴν προβολὴ καὶ ἀνάδειξη τῶν θεσασμῶν τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ τῶν δοκιμασμένων ἀξιών τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ ἰδιαίτερα τὴν τόνωση τῆς ἰδιοπροσωπείας τῶν, ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕἰΣ ΤΗΝ 7ῃν ΣΕΛ.

Ἡ κρατικὴ ἐπιβουλὴ κατὰ τῆς Ὁρθοδόξου Συνειδήσεως

Ἡ διακήρυξις ἀπὸ τὸ ΣτΕ τῆς ὑπεροχῆς τοῦ δικαιώματος τῆς ἐλευθέρας ἀναπτύξεως τῆς ὀρθοδόξου συνειδήσεως τῶν νέων ἐναντὶ οἰασθῆναι κρατικῆς ἐπιβουλῆς.

Διεθνῆς, ὑπερκρατικῆ, ὑπερσυntagματικῆ, ὑπερνομοθετικῆ καὶ ἀμεσα ἐφαρμοστὴ πλὴν ἡ προστασία τοῦ δικαιώματος τοῦ ὀρθοδόξου νέου γιὰ ὁμολογιακὸ μάρτυρα ἐνὸς τοῦ δημοσίου σχολείου.

Ποικιλίτητι καὶ χαρακτηρισμὸς ὡς ἀπόπειρα ὁμαδικοῦ προσηλυτισμοῦ ἢ εἰσαγωγὴ προγραμμάτων μεικτῆς διαθρησκειακῆς παιδείας.

Καταπίεσις ἀρνητικῶν ἀντιδράσεων προέκυψε ὕστερα ἀπὸ τὴν δημοσίευση τῆς ἀπόφασης 660/2018 τοῦ ΣτΕ, διὰ τῆς ὁποίας ἀκυρώθηκαν ὅσοι τὰ κείμενα τῶν προγραμμάτων τῶν θρησκευτικῶν ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕἰΣ ΤΗΝ 6ῃν ΣΕΛ.

Ἐπιστήμονες καὶ φόβος Θεοῦ

Τοῦ πρωτοπρεσβυτέρου π. Διονυσίου Τάτση

Ἄκουε συχνὰ εἰδικούς ἐπιστήμονες νὰ ἀνακοινώσουν τὰ συμπεράσματά τους καὶ νὰ ἐντυπωσιάζουν τοὺς ἀνθρώπους. Δημοσιοῦσαν ἕναν ἐφήμερο ἐνθουσιασμό στοὺς εὐκολόπιστους καὶ μετὰ ἐπανερχοῦναι στήν καθημερινότητά τους, ἡ ὁποία δὲν διαφέρει ἀπὸ ἐκείνη τῶν ἀκράτων τους. Ἐκεῖ διαπιστωθεὶ ὅτι οἱ εἰδικὲς γνώσεις δὲν διαμορφώνουν ἤθος οὔτε δίνουν οὐσιαστικὸ περιεχόμενο στὴ ζωὴ τους. Χωρὶς νὰ τὴν ἀπαζώνουμε, βλέπουμε καθαρά ὅτι λείπει κάτι σημαντικὸ ἀπὸ τὴν ζωὴ τους. Καὶ οἱ ἴδιοι τὸ συνειδητοποιοῦν, ἀλλὰ τὸ μάχονται ἐπιστήμη τους ἢ σὲς συνήθειες τοῦ κόσμου ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕἰΣ ΤΗΝ 2αν ΣΕΛ.

Ποῖος θὰ ὑπεραπισθῆ δραστικὰ τοὺς κατὰ καιροὺς φερομένους ὡς «θαυμαστάς» Σκοτεινῶν Ὄργανώσεων Κληρικούς μας; Βλέπε εἰς τὴν 5ῃν ΣΕΛ.

Αὐτὴ ὄντως εἶναι μετὰβασις, δηλαδὴ Πάσχα! Μετὰβασις ἐκ τοῦ σκοτοῦς τῆς ὑπάρξεώς μας εἰς τὴν Ζωὴν τοῦ Χριστοῦ, ποῦ εἶναι «τὸ Φῶς τῶν ἀνθρώπων». Μετὰβασις ἀπὸ τὸν Χρόνον, εἰς τὸ ἄχρονον Φῶς, ἀπὸ τὸν θάνατον εἰς τὴν Ζωὴν, ποῦ εἶναι τὸ «Φῶς τὸ Ἀληθινόν».

Τοῦ πρωτοπρεσβυτέρου π. Βασιλείου Ε. Βολουδάκη

Με ἀπλότητα μᾶς ἀποκαλύπτει ὅτι ἡ Ζωὴ δὲν εἶναι Χρόνος καὶ χρονικά διαστήματα, «οὐδὲ ἀριθμῶ ἐτῶν μεμέτρηται» ἀλλὰ «Φῶς», «τὸ Φῶς τὸ Ἀληθινόν, ὃ φωτίζει πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον».

Μᾶς ἀποκαλύπτει ἐπίσης, ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὅτι δὲν θὰ μπορούσε ποτε νὰ ποθῆσῃ καὶ νὰ ἀγαπήσῃ τὸ Φῶς αὐτὸ τὸ Ἀληθινό, ἂν δὲν εἶχε συναντήσῃ καὶ δὲν εἶχε γνωρίσει τὸ Φῶς τοῦ Λύχου, «ἐν τῷ μέσω τῆς νυκτός» τοῦ κόσμου, ποῦ εἶναι ἡ κατοικία ὁλων μας, ὡς ἀνθρώπων τοῦ «αἰώνου τοῦτοῦ τοῦ ἀπατελοῦ».

Ὁ ἡγαπημένος Μαθητὴς τῆς ἀπεριγράπτου Ἁγάτης, μᾶς περιγράφει τὴν προσωπικότητα αὐτοῦ τοῦ Λύχου, ποῦ εἶχε τό- σῃ δύναμη νὰ «αἰχμαλωτίζῃ» τίς καθαρῆς ψυχῆς καὶ νὰ τίς παραπέμπῃ εὐθέως στὸ «Φῶς τὸ Ἀληθινόν»: «Ἐγένετο ἄνθρωπος ἀπεσταλμένος παρὰ Θεοῦ, ὄνομα αὐτῷ Ἰωάννης. Οὗτος ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ Φωτός, ἵνα πάντες πιστεύσωσι δι' αὐτοῦ. Οὐκ ἦν ἐκεῖνος τὸ Φῶς, ἀλλ' ἦλθε ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ Φωτός». Ὁ Τίμιος Πρόδρομος, εἶναι «ὁ ἀπεσταλμένος παρὰ Θεοῦ ἄνθρωπος», γιὰ νὰ γίνῃ τὸ διαχρονικὸ πρότυπο τῶν ἱερῶν νυμφαγωγῶν, τῶν Πνευματικῶν Πατέρων, ποῦ ἔχουν χρέος Προδρομικό, ἢ φωτιστῶν μεθεὶς «Λυχία» καὶ νὰ ὀδηγοῦν μὴς στὸ Φῶς, στὸν Χριστὸ μὴς.

Γι' αὐτὸ ὁ Θεολόγος ἅγιος Ἰωάννης ἀγάπησε ἐγκάρδια τὸν «Λύχον», τὸν Πνευματικὸ ὄντο- γό του, τὸν Τίμιον Πρόδρομον. Τὸν ἀγάπησε, γιατί διειπίτωσε ὅτι δὲν ἔνυνε τοὺς μαθητὰς του μὲ τὸν ἑαυτόν του, ἀλλὰ μετ' Ὀδηγίας του, τοὺς ἀπέσπελλε στὸν Χριστὸ. Δὲν κρατοῦσε τοὺς Μαθητὰς τοῦ στὸν Λύχου του, ὁ Τίμιος Πρόδρομος. Γιατὶ καὶ ὁ ἴδιος δὲν ἠρκεῖτο στὸ Φῶς ποῦ εἶχε, ἀλλὰ με ἀπόλυτη συναίσθησις ἔλεγε: «Πῶς φωτίζῃ ὁ Λύχος τὸ Φῶς»; Πῶς θὰ ἀντικαταστήσῃ ὁ «δούλος τῶν Δεσποτῆν»; Ἀυτὴ ἡ σπουδὴ νὰ μὴ κρατήσῃ στὸν ἑαυτὸ τοὺς τοὺς Μαθητὰς τους, ἀλλὰ νὰ τοὺς ὠδηγῇ συνεχῶς πρὸς τὴν ἀγάπη καὶ τὴν Μοναδικὴ σχέσις μετ' Ὀδηγίας, εἶναι ἡ σφραγίδα, ποῦ ἀποδεικνύει τὴν νηησιότητα τῶν κατὰ Θεὸν Ποιμένων, τῶν κατὰ Θεὸν Πνευματικῶν Πατέ- ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕἰΣ ΤΗΝ 7ῃν ΣΕΛ.

Ἡ Εἰς Ἄδου Κάθοδος

Ἐἶς καὶ ἐν τάφῳ κατήλθε ἀθάνατος, ἀλλὰ τοῦ Ἄδου καθείλες τὴν δυνάμιν· καὶ ἀνέστη ὡς νικητὴς, Χριστὸ ὁ Θεὸς, γυναιεὶ μισροφόρος φθεγγόμενος, χαίρες, καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις εἰρήνην δοροῦμενος, ὁ τοῖς πεσοῖσι παρέχων ἀνάστασιιν. Ἡ εἰς Ἄδου Κάθοδος, Ι. Μονὴ Παρακλήτου, Ὁρωατῆς. ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕἰΣ ΤΗΝ 7ῃν ΣΕΛ.

Διάλογος μετὰ Πρωτειαμανοῦς

Τοῦ κ. Γεωργίου Ἰωάννου Καρालῆ, Διδάκτορος Ἱατρικῆς Πανεπιστημίου Γένοβας, Πανεπιστημίου Ρώμης Tor Vergata

6ον- ε' συνέχεια

Προσπάθεια ἀναγνωρίσεως τῆς «θεολογίας» τοῦ Σεβ. Ζηζυουλία μέσω τῆς ἄσκητικῆς Σωφρονομίας Πρωτειαμανῆς: Μοῦ ἀρέσει πολὺ ἡ 9 ἐρώτησις. Συμφωνῶ ἀπόλυτα μὲ τὸν κύριο Μπερκοῦτακη.

«ΕΡΩΤΗΣΗ 9η: Κάποιο ὑποστηρίζουν ὅτι τὰ Πρόσωπα τῆς Ἁγίας Τριάδος εἶναι «ἀκονώνητες διακρίσεις», καὶ, συντεπῶς, στήν Ἁγία Τριάδα «δὲν ὑπάρχει ὁ ἔρῶν καὶ ὁ ἐρώμενος, ὁ ἀγαπᾶν καὶ ὁ ἀγαπώμενος». Εἶναι, ἄραγε, σωστὴ αὕτῃ ἡ ἀντι- ληψι;

Πράγματι, ὀρισμένοι Θεολόγοι ὑποστηρίζουν, ὅτι ἡ κοινωνία τῶν Προσωπῶν τῆς Ἁγίας Τριάδος εἶναι μόνον κοινωνία Φύσεως καὶ Ἐνεργειῶν, καὶ ὄχι κοινωνία Προσωπῶν, τὰ Ὅποια, κατὰ τὴν γνώμη τους, ἀποτελοῦν «ἀκονώνητες διακρίσεις». Λένε, μάλιστα, ὅτι στήν Ἁγία Τριάδα ἡ ἀγάπη ὑπάρχει μόνον ὡς «ἀμείριστη» φυσικὴ ἐνέργεια ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕἰΣ ΤΗΝ 5ῃν ΣΕΛ.

Ἐρωμένοι καὶ λαικοὶ θεολόγοι σκανδαλίζουν τοὺς πιστοὺς, μετὰ τὴν ἀμφισβήτησι τῶν θαύματων τοῦ Ἁγίου Φωτός

Τοῦ κ. Β. Χαράλαμπος, Θεολόγου

Ἡ πρόσφατῃ ἀμφισβήτησι τοῦ θαύματος τοῦ Ἁγίου Φωτός, ἀπὸ Ἀρμένιο ἀιρετικὸ «ἐπίσκοπο», ἦλθε νὰ προστεθεῖ στοὺς ὀλίγους Ὁρθοδόξους ἱερωμένους καὶ λαϊκοὺς θεολόγους, ποῦ ἀμφισβητοῦν τὸ θαῦμα τοῦ Ἁγίου Φωτός καὶ τῶν ὁποῦν ἡ ἀμφισβήτησι ἀποσχολεῖ καὶ τὰ ΜΜΕ. Δυστυχῶς Ὁρθοδόξοι ἱερωμένοι καὶ λαικοὶ θεολόγοι «ἀνερχόχληται» ἐξακολουθοῦν νὰ σκανδαλίζουν τοὺς Ὁρθοδόξους Χριστιανοὺς. Ἡ ἀμφισβήτησι τοῦ θαύματος τοῦ Ἁγίου Φωτός, δὲν φείδετα καὶ ἀπαξιωτικῶν ἀναφορῶν γιὰ τοὺς Ὁρθοδόξους Χριστιανοὺς ποῦ πιστεύουν στὸ θαῦμα τοῦτο. Καὶ ὅλα τοῦτα δίνουν ἄλλοθι στοὺς τόσους ἀντίθετους ποὺ πολεμοῦν τὴν Ἐκκλησία.

Ἄς θυμίσουμε τί γίνεται στὸν Ναὸ τῆς Ἀναστάσεως στήν Ἱερουσαλήμ κατὰ τὴν Τελετὴ τοῦ Ἁγίου Φωτός. Στὸν Ναὸ τῆς Ἀναστά- ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕἰΣ ΤΗΝ 7ῃν ΣΕΛ.

Ὑποβιβάζουν τὴν Ἀνάστασιν οἱ νέοι Φάκελοι

Τοῦ κ. Παναγιώτου Κατραμάδου

Ἡ «εορτῶν εορτῆ» καὶ «πανηγύρις πανηγυρίων» εὐρίσκειται ἐνώπιόν μας. Ὁ ἀκρωγωνιστὸς Λίθος τῆς πίστεως, ἀνευ τοῦ ὁποῦοῦ αὕτη εἶναι «ματρία» κατὰ τὸν Ἀπόστολον Παῦλον, ἡ Ἀνάστασις εἶναι τὸ γεγονός ποῦ κανεὶ εἰς τὴν ἱστορίαν δὲν δύναται νὰ παραβλέψῃ. Τὶ ὁμοῦ συνθεβῆ εἰς τὰ σχολεῖά μας; Τὰ παιδιὰ μας ποῦ διδάσκονται ἀπὸ τὸ νέον πρό- γραμμα θρησκευτικῶν μαθαίνουν

τῆς Ἄνωθλας» λέει ὁ τὸν παλαιὸν καιρὸν ἐνήστευε καὶ τὰς σαράντα ἡμέρας ἀπὸ τὸ λαθὶ ἐνὸς ἡμέρας νηστεύομεν τὸ λαθὶ μόνον τὴν Μεγάλην Ἑβδομάδα. Αὐτὸ ὅμως δὲν εἶναι ὁσὸν κατὰ τὴν Ἐκκλησίαν μας καὶ οὔτε πρέ- νει νὰ ἐμφανίζεται ἡ ἀνέλασις νη- στείᾳ ὡς παρωχημένη. Εἰς δὲ τὰ ἔθιμα τῆς Καθαρᾶς Δευτέρας γράφει «ἐπὶ ὅλη τὴν Ἑλλάδα τρῶνε λαγάνα, δηλαδὴ ἄζυμο ψωμί, ταράμα, θαλασσινά, λαγα- νικά καὶ φασολάδα χωρὶς λάδι». Εἶναι δυνατόν ἡ αὐστηροτέρα ἡμέρα τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς, ὅπου ἄρκετοὶ τηροῦν καὶ τριήμε- ρον αὐστηρᾶν νηστείαν ἀνευ τροφῆς καὶ πόσεως νὰ θεωρηθῶν «φυσιολογική» ἡ κατανάλωσις αὐτῶν τῶν τροφῶν;

Ἐν συνέχεια εἰς τὰς δραστηριότητας περιλαμβάνεται καὶ ἡ ἐξῆς «Φηάχνουμε τὴ δικὴ μὴ νη- στείᾳ». Τί σημαίνει κατὰ; Ἡ Ἐκκλησία μᾶς εἰσάγει εἰς ἐὰν σά- διον καὶ ὁ καθῆνας ὁμοῦς ἀντὶ νὰ ὑπακούσῃ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, δει- χνῶν τοιοῦτοτρόπως ὅτι εἶναι ἕνα σώμα με αὐτῆν καὶ με ὅλους ὁσους ἀγωνίζονται, προτρέπομεν τοὺς μαθητὰς νὰ κἀν ὁ καθῆνας ὅτι ἐκεῖνος θεωρεῖ ἑαυτὸν; Μή- τιως ἄλλωστε δὲν εἶναι ἐπιπορὴ ἀπὸ τὴν νεωτεράν πράξι τῶν Παπικῶν, ὅπου ἀντικατέστησαν τὴν νηστείαν με δράσεις ἢ ἄποχνη ἀπὸ ἄλλας ἐξαρτήσεως;

Ἐν συνέχεια εἰς τὰς δραστηριότητας περιλαμβάνεται καὶ ἡ ἐξῆς «Φηάχνουμε τὴ δικὴ μὴ νη- στείᾳ». Τί σημαίνει κατὰ; Ἡ Ἐκκλησία μᾶς εἰσάγει εἰς ἐὰν σά- διον καὶ ὁ καθῆνας ὁμοῦς ἀντὶ νὰ ὑπακούσῃ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, δει- χνῶν τοιοῦτοτρόπως ὅτι εἶναι ἕνα σώμα με αὐτῆν καὶ με ὅλους ὁσους ἀγωνίζονται, προτρέπομεν τοὺς μαθητὰς νὰ κἀν ὁ καθῆνας ὅτι ἐκεῖνος θεωρεῖ ἑαυτὸν; Μή- τιως ἄλλωστε δὲν εἶναι ἐπιπορὴ ἀπὸ τὴν νεωτεράν πράξι τῶν Παπικῶν, ὅπου ἀντικατέστησαν τὴν νηστείαν με δράσεις ἢ ἄποχνη ἀπὸ ἄλλας ἐξαρτήσεως;

Ἐν συνέχεια εἰς τὰς δραστηριότητας περιλαμβάνεται καὶ ἡ ἐξῆς «Φηάχνουμε τὴ δικὴ μὴ νη- στείᾳ». Τί σημαίνει κατὰ; Ἡ Ἐκκλησία μᾶς εἰσάγει εἰς ἐὰν σά- διον καὶ ὁ καθῆνας ὁμοῦς ἀντὶ νὰ ὑπακούσῃ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, δει- χνῶν τοιοῦτοτρόπως ὅτι εἶναι ἕνα σώμα με αὐτῆν καὶ με ὅλους ὁσους ἀγωνίζονται, προτρέπομεν τοὺς μαθητὰς νὰ κἀν ὁ καθῆνας ὅτι ἐκεῖνος θεωρεῖ ἑαυτὸν; Μή- τιως ἄλλωστε δὲν εἶναι ἐπιπορὴ ἀπὸ τὴν νεωτεράν πράξι τῶν Παπικῶν, ὅπου ἀντικατέστησαν τὴν νηστείαν με δράσεις ἢ ἄποχνη ἀπὸ ἄλλας ἐξαρτήσεως;

Ἐν συνέχεια εἰς τὰς δραστηριότητας περιλαμβάνεται καὶ ἡ ἐξῆς «Φηάχνουμε τὴ δικὴ μὴ νη- στείᾳ». Τί σημαίνει κατὰ; Ἡ Ἐκκλησία μᾶς εἰσάγει εἰς ἐὰν σά- διον καὶ ὁ καθῆνας ὁμοῦς ἀντὶ νὰ ὑπακούσῃ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, δει- χνῶν τοιοῦτοτρόπως ὅτι εἶναι ἕνα σώμα με αὐτῆν καὶ με ὅλους ὁσους ἀγωνίζονται, προτρέπομεν τοὺς μαθητὰς νὰ κἀν ὁ καθῆνας ὅτι ἐκεῖνος θεωρεῖ ἑαυτὸν; Μή- τιως ἄλλωστε δὲν εἶναι ἐπιπορὴ ἀπὸ τὴν νεωτεράν πράξι τῶν Παπικῶν, ὅπου ἀντικατέστησαν τὴν νηστείαν με δράσεις ἢ ἄποχνη ἀπὸ ἄλλας ἐξαρτήσεως;

Ἐν συνέχεια εἰς τὰς δραστηριότητας περιλαμβάνεται καὶ ἡ ἐξῆς «Φηάχνουμε τὴ δικὴ μὴ νη- στείᾳ». Τί σημαίνει κατὰ; Ἡ Ἐκκλησία μᾶς εἰσάγει εἰς ἐὰν σά- διον καὶ ὁ καθῆνας ὁμοῦς ἀντὶ νὰ ὑπακούσῃ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, δει- χνῶν τοιοῦτοτρόπως ὅτι εἶναι ἕνα σώμα με αὐτῆν καὶ με ὅλους ὁσους ἀγωνίζονται, προτρέπομεν τοὺς μαθητὰς νὰ κἀν ὁ καθῆνας ὅτι ἐκεῖνος θεωρεῖ ἑαυτὸν; Μή- τιως ἄλλωστε δὲν εἶναι ἐπιπορὴ ἀπὸ τὴν νεωτεράν πράξι τῶν Παπικῶν, ὅπου ἀντικατέστησαν τὴν νηστείαν με δράσεις ἢ ἄποχνη ἀπὸ ἄλλας ἐξαρτήσεως;

Ὑποβιβάζουν τὴν Ἀνάστασιν οἱ νέοι Φάκελοι

Ἡ προσευχὴ τοῦ Ἁγ. Ἐφραίμ τοῦ Σύρου

Δώρησαί μοι... Καὶ μὴ κατακρίνειν...

5ον-Τελευταῖον

Καὶ τελειώσῃ ἡ εὐχὴ σὴν δ' στάσει ὅπου ζητοῦμε:

«Δώρησαί μοι τοῦ ὄραν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρί- νειν τὸν ἀδελφόν μου».

Μᾶς λέγει ὁ Ἀπ. Παῦλος: «πιστὸς ὁ λόγος καὶ πάσης ἀποδο- χῆς ἄξιος, ὁτι Χριστὸς Ἰησοῦς ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον ἀμαρτω- λους σώσει, ὧν πρῶτός εἰμι ἐγὼ». Βλέπουμε λοιπὸν, ὅτι ὁ Ἀπ. Παῦλος λέγει ὅτι εἶναι ὁ πρῶτος ἁμαρτωλός, ποῦ σημαί- νει ὅτι μόνον τὸν ἑαυτὸν του κρι- νει καὶ ὄχι κάποιον ἄλλο.

ὅτι αὐτὸς κατόρθωσε κάποι, εὐκο- λα καταλήγει σὲ ἀπόνειμα. Ἐκέ- ρνος ὅμως ποῦ παρα